

twee gulden en vijftig cent per week aangevuld met de wisselende sjnoeder(collecte)-opbrengsten.

Een deel van de Galicische groep ging in 1928 zijn eigen weg en hield diensten in een lokaal aan de Hofdijk onder de geestelijke leiding van de talmudist Meir Landau. Over deze chewre ontbreken verdere gegevens. De Kipstraatsjoel lag ongeveer zestig meter van het oude stadhuis aan de Kaasmarkt en enkele minuten lopen van de Grote Synagoge aan de Gedempte Botersloot.

Simchath Torah, Vreugde der Wet, werd door de Oostjoden met duidelijke vreugde gevierd, wat onder meer tot uiting kwam in het dansend rondgaan met de Torah-rollen, de Kofeth. Na afloop van de dienst in de gemeentesynagoge aan de Botersloot gingen jaarlijks enkele tientallen bezoekers, onder wie opperrabbijn Davids, naar de sjoel in de Kipstraat om daar het dansend rondgaan met de Torah-rollen op straat gade te slaan, een ook voor Nederlandse Israëlieten ongewoon tafereel. Bekende gabbaj, bestuurders, waren in de jaren twintig en dertig E. Helman, H. Gerschtanowitz, J.D. Friedberg, J. Rotstein, S. Glück, D. Rosenberg en E. Vromen¹⁸).

Na het Duitse bombardement van 14 mei 1940, waardoor een groot deel van de Rotterdamse binnenstad werd verwoest, waren er van de synagogen Boompjes en Gedempte Botersloot en van de chewresjoelen Kipstraat en Hofdijk slechts puinhopen over. De Galicische groep vond onderdak in de gespaarde wijksjoelen van 'Lew Jom' en 'Beth Tephilla Hammerkaz'. De van oorsprong Russische groep van 'Agoedath Achiem' vond gastvrijheid in een huissjoel op de eerste etage boven poelier B. Monderer, Spoorsingel 64b. De groep verzorgde voedselpakketten voor de Palestina-pioniers, die in een werkkamp in de Wieringermeer voor een agrarisch beroep in Israël werden opgeleid, en voor de grote groep geïnterneerden in het kamp Westerbork. De diensten in de huissjoel werden door A.U. Kleinmann voortgezet totdat dit in maart 1943 niet langer mogelijk was.

De groep Oostjoodse overlevenden van de tweede wereldoorlog was te klein om tot heroprichting van de chewre over te gaan. Hierdoor hebben de Oostjoden in Rotterdam, in tegenstelling tot die in Den Haag en Amsterdam, geen eigen sjoeldiensten meer. Het uitgangspunt uit de vorige eeuw om goed te doen aan behoeftige geloofsgenoten bleef echter behouden zoals bleek uit inzamelingen op individuele basis, die georganiseerd werden ten bate van displaced persons, van andere behoeftigen in Rotterdam en omge-